

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty ve věci žalobkyně: **K. M.**, zastoupené advokátem Mgr. Petrem Václavkem, Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2024, čj. OAM-445/ZA-ZA11-ZA03-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2025, čj. 16 Az 29/2024-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně pochází z Arménie. Po přicestování do ČR podala žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalovaný jí mezinárodní ochranu neudělil, neboť nesplnila zákonné podmínky. Nehrozí jí totiž žádné konkrétní nebezpečí; Arménie není zemí, ve které probíhá ozbrojený konflikt, a ani její zdravotní a rodinná situace nezavdává důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutí žalovaného žalobkyně napadla žalobou k Městskému soudu v Praze, který ji zamítl. Městský soud uvedl, že žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav a posoudil žádost žalobkyně v souladu se zákonem i judikaturou správních soudů. Na závěr dodal, že žalobkyně podle něj zneužila institut mezinárodní ochrany k pobytu na území ČR, neboť jí muselo být zřejmé, že situace v Arménii obecně nezakládá nárok na udělení mezinárodní ochrany. V zemi totiž neprobíhá žádný ozbrojený konflikt a žalobkyni nehrozí ani žádné jiné nebezpečí. O udělení mezinárodní ochrany žalobkyně požádala až poté, co jí nebyla prodloužena zaměstnanecká karta.

[2] Rozsudek městského soudu napadla žalobkyně (*stěžovatelka*) kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. a požaduje jeho zrušení.

[3] Správní orgány údajně dostatečně nerozvedly své úvahy o tom, proč nejsou naplněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, a městský soud namísto zrušení rozhodnutí žalovaného doplnil chybějící argumentaci, čímž své rozhodnutí zatížil nezákonností. Stěžovatelka rovněž namítá nepřezkoumatelnost rozsudku z důvodu

vnitřně rozporných tvrzení. Městský soud totiž připustil, že situace v zemi je napjatá, a přesto rozhodnutí žalovaného nezrušil. Městský soud (jakož i žalovaný) vycházel z neaktuálních informací z roku 2023, ve kterých nebyla zahrnuta ani tzv. jednodenní válka. Stěžovatelka přitom po celou dobu řízení poukazovala na napjatou situaci mezi Arménií a Ázerbájdžánem a na to, že může kdykoliv přerůst v ozbrojený konflikt. Upozornila rovněž na svůj zdravotní stav (diabetes typu 2) a na skutečnost, že její manžel a děti žijí v ČR, a proto trpí odloučením od rodiny. Argument městského soudu, že vzdálenost 100 km mezi městem, ve kterém pobývá stěžovatelka, a místem, kde probíhá konflikt, pro ni nepředstavuje bezprostřední ohrožení, považuje stěžovatelka za lichý.

[4] *Žalovaný* se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s názorem městského soudu a zdůraznil, že stěžovatelka na území ČR pobývala na základě zaměstnanecké karty (do roku 2021), která ji však nebyla prodloužena. V průběhu správního řízení žalovaný zjistil, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany stěžovatelky je hrozba válečného konfliktu v Arménii; zdravotní stav stěžovatelky (diabetes typu 2) a přítomnost její rodiny na území ČR. Nebylo však zjištěno, že by stěžovatelka byla pronásledována z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Stěžovatelka nikdy neměla problémy se státními orgány a není politicky aktivní. Její manžel a syn na území ČR pobývají na základě pobytového oprávnění dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, nikoliv na základě § 12 zákona o azylu. Žádost stěžovatelky o mezinárodní ochranu je prý účelová, neboť k podání žádosti došlo až po neprodloužení zaměstnanecké karty. Žádost o mezinárodní ochranu však neslouží k legalizaci pobytu cizinců na území ČR, ale směřuje k ochraně osob před porušováním jejich základních práv. Stěžovatelka tak měla využít jiných institutů podle zákona o pobytu cizinců. Dle žalovaného nebyly splněny podmínky ani pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu. Žalovaný se zabýval všemi námitkami stěžovatelky a rozhodoval na podkladě aktuálních informací o bezpečnostní situaci v Arménii. Žalovaný proto považuje kasační stížnost za nedůvodnou a navrhl NSS její zamítnutí.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po přezkumu přípustnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Pokud by tomu tak nebylo, odmítne ji NSS jako nepřijatelnou. O přijatelnou kasační stížnost se přitom může jednat pouze tehdy, 1) dotýká-li se kasační stížnost právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo plně judikaturou NSS řešeny; 2) jedná-li se o právní otázky řešené judikaturou rozdílně; 3) existuje-li důvodná potřeba učinit judikaturní odklon; anebo 4) v rozhodnutí krajského (městského) soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[6] Přijatelnost kasační stížnosti je tedy třeba odlišovat od přípustnosti kasační stížnosti na straně jedné a důvodnosti na straně druhé. Přípustnost (či tedy spíše absence některého z důvodů nepřípustnosti) kasační stížnosti je dána splněním zákonných procesních předpokladů (podmínek řízení), jako je včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.) apod. Důvodnost kasační stížnosti na straně druhé je otázkou věcného posouzení kasačních důvodů stěžovatelem uváděných (§ 103 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy vyjádřeno, teprve je-li kasační stížnost přípustná i přijatelná, NSS posoudí její důvodnost.

[7] NSS se nejdříve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu (§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.). Byla-li by totiž tato námitka důvodná, mohlo by se jednat

pokračování

o důvod přijatelnosti ve smyslu zásadního pochybení městského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky, a NSS by napadený rozsudek zrušil bez dalšího.

[8] NSS nicméně dospěl k závěru, že napadený rozsudek je přezkoumatelný, neboť městský soud reagoval na všechny námitky stěžovatelky. Nelze přisvědčit ani námitce stěžovatelky o rozpornosti tvrzení městského soudu, která má za následek nepřezkoumatelnost rozsudku. Městský soud se zabýval tím, zda žalovaný řádně odůvodnil své závěry. Přisvědčil stěžovateli sice v tom ohledu, že situace v Arménii je napjatá, to však nenaplnuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Jeho argumentace je založena na platné právní úpravě a přílehlavých rozhodnutích správních soudů. Proto je napadený rozsudek přezkoumatelný.

[9] Co do otázky přijatelnosti kasační stížnosti NSS připomíná, že je především na samotném stěžovateli (resp. jeho zástupci), aby soudu poskytl přesvědčivou argumentaci. Tedy aby uvedl racionální důvody, pro které návrh přesahuje jeho vlastní zájmy. Stěžovatelka přijatelnost kasační stížnosti odůvodnila tím, že nezákonnost rozsudku městského soudu (potažmo rozhodnutí žalovaného) má zcela zásadní dopad do jejího hmotněprávního postavení. Svými důsledky totiž nutí stěžovatelku k návratu do země původu, ve které jí hrozí zcela reálné nebezpečí vážného ohrožení života civilisty nebo její lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.

[10] Zásadní je dle stěžovatelky údajné pochybení městského soudu spočívající v tom, že závěry o bezpečnostní situaci v Arménii učinil na základě neaktuálních informací a doplnil nedostatečné odůvodnění rozhodnutí žalovaného namísto toho, aby toto rozhodnutí zrušil. Pochybil tak při hodnocení splnění podmínek § 14a zákona o azylu.

[11] NSS však žádné takové pochybení v postupu městského soudu neshledal. Již rozhodnutí žalovaného je totiž řádně odůvodněno a je založeno na nejaktuálnějších zprávách o bezpečnostní situaci v Arménii, jakož i na důkazech, které žalovanému předložila sama stěžovatelka.

[12] Městský soud podotkl, že stěžovatelka pochází z bezpečné země původu. Tvrzení, která žalovanému i městskému soudu předložila, nemohla vést k závěru o opaku. Žalovaný i městský soud zhodnotili veškeré aktuální zprávy o situaci mezi Arménií a Ázerbájdžánem (vč. jednodenní války a další eskalace konfliktu) a uzavřeli, že stěžovatelce nehrozí žádné přímé riziko. V zemi neprobíhá ozbrojený konflikt, krom sporných území, kde momentálně probíhají mírová jednání a která se nadto nachází ve vzdálenosti více než 100 km od místa pobytu stěžovatelky. Stěžovatelka neprokázala, zda a jak se jí konflikt na tomto území individuálně dotýká. NSS proto souhlasí se žalovaným i městským soudem, že aktuální situace v Arménii skutečně nenaplnuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu ani pro udělení azylu podle jiných ustanovení zákona o azylu. Lze proto uzavřít, že městský soud při výkladu hmotného ani procesního práva zásadně nepochybil a nezasáhl tak do hmotněprávního postavení stěžovatelky způsobem, který by byl způsobilý založit přijatelnost kasační stížnosti.

[13] S ohledem na výše uvedené NSS uzavírá, že kasační stížnost je nepřijatelná. V této věci totiž nevystala žádná otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková, kterou by bylo třeba řešit odlišně, a městský soud se současně nedopustil ani hrubého pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky.

Jelikož kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, NSS ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla v posuzované věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2025

Vojtěch Šimíček
předseda senátu